

USTAWA

z dnia.....

o broni i amunicji

Uzasadnienie

Przedstawiony projekt ma na celu takie uelastyczenie zasad dostępu do broni, aby praworządni obywatele, którzy spełniają kryteria określone w ustawie, mogli w zrozumiały i prosty sposób ubiegać się o właściwe dla siebie pozwolenie, czy też nabyć broń, która pozwolenia nie wymaga.

Podobnie, jeśli rzecz dotyczy się obrotu bronią i amunicją – celem projektu jest wdrożenie rozwiązań, które sprzyjać będą przedsiębiorcom, którzy trudnią się handlem bronią, a także tym spośród przedsiębiorców, którzy dopiero w takim obrocie zamierzają partycypować.

Przedłożona regulacja w pełni respektuje postanowienia obowiązującej dyrektywy Rady z dnia 18 VI 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (91/477/EWG), dzięki czemu daje gwarancję bezpieczeństwa i zachowanie wszelkich europejskich standardów tego dotyczących, przy jednoczesnym minimalizowaniu istniejących w obecnym stanie prawnym niepotrzebnych obciążeń natury biurokratycznej. W przygotowanym projekcie za zasady naczelną przyjęto więc bezpieczeństwo, odpowiedzialność i prostotę procedur wymaganych przy ubieganiu się o odpowiednie zezwolenia oraz koncesje ustawą tą przewidziane.

Dzięki wykorzystaniu jako podstawy przy projektowaniu prezentowanego projektu ustawy o broni i amunicji, jaka istnieje w obecnym stanie prawnym, udało się zachować systemową konstrukcję w pełni kompatybilną z dotychczasowym zamysłem ustawodawcy, przy jednoczesnym uproszczeniu wszelkich formalności, które dotychczas niepotrzebnie komplikują i wydłużają procedurę uzyskania legalnego dostępu do broni.

Pozostawienie konstrukcyjnego modelu dotychczasowej ustawy, a także operowanie

tożsamą jak dotychczas siatką pojęciową, pozwala na zachowanie utrwalonego już w praktyce dorobku w zakresie wykładni poszczególnych norm, co pozwoli na stosunkowo łatwą implementację proponowanych zmian oraz szybkie dostosowanie się organów odpowiedzialnych za nadzorowanie kwestii związanych z nabywaniem, posiadaniem i handlem bronią do nowej regulacji. Z tego też względu w identyczny sposób wykorzystany będzie mógł zostać także cały narosły do tej pory dorobek orzecznicy, który praktyka sądowa wykształciła w trakcie stosowania istniejącej regulacji, rozpatrując liczne sprawy regulowane przez ustawę o broni i amunicji, zwłaszcza na przestrzeni ostatnich lat.

Ostatecznie też projekt eliminuje sfery dotychczas kłopotliwe i niejednoznaczne pod względem leksykalnym, adaptując ukształtowane w sposób naturalny przez społeczności strzeleckie, ale także organy administracji oraz sądownictwo, pojmowanie poszczególnych konstrukcji prawnych, wyrażane odpowiednimi sformułowaniami i pojęciami bardziej precyzyjnymi.

Projekt ustawy w założeniu ma również zmniejszyć uciążliwe formalności tak po stronie obywateli, jak i organów administracji.

Projekt godzi więc kwestie bezpieczeństwa i konieczność zachowania kontroli państwa nad tą sferą życia obywateli w sposób zgodny z europejskimi standardami, przy jednoczesnym wyjściu naprzeciw oczekiwaniom osób, które chcą w sposób legalny realizować swoje prawo do posiadania broni.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres ustawy]

Ustawa określa zasady wydawania i cofania pozwoleń na broń, nabywania, rejestracji, przechowywania, zbywania i deponowania broni i amunicji, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przywozu z zagranicy i wywozu za granicę broni i amunicji, jak również zasady posiadania broni i amunicji przez cudzoziemców oraz zasady funkcjonowania strzelnic.

Art. 2. [Wyłączenie stosowania ustawy w zakresie nabywania, posiadania i zbywania broni i amunicji]

Nabywanie, posiadanie oraz zbywanie broni i amunicji jest dozwolone w sposób określony w tej ustawie.

Art. 3. [Wyłączenie stosowania przepisów ustawy]

Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Służby Celnej, Służby Więziennej oraz innych państwowych formacji uzbrojonych, w odniesieniu do których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy;
- 2) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie żołnierzy armii państw obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przedsięwzięciami wojskowymi realizowanymi wspólnie z Siłami Zbrojnymi Europejskiej Rzeczypospolitej Polskiej, a także na podstawie umów i porozumień międzynarodowych;
- 3) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich Unii Europejskiej przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem, za zgodą właściwych organów Rzeczypospolitej Polskiej, zadań określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej;
- 4) broni i amunicji stanowiących uzbrojenie zagranicznych funkcjonariuszy biorących udział we wspólnej operacji, o której mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lutego 2014 r. o udziale zagranicznych funkcjonariuszy lub pracowników we wspólnych operacjach lub wspólnych działaniach ratowniczych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 295);
- 5) obrotu z zagranicą bronią i amunicją, technologiami i usługami mającymi znaczenie dla obronności, bezpieczeństwa lub ważnych interesów Państwa oraz wytwarzania, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozu z zagranicy i wywozu za granicę broni i amunicji w celach przemysłowych lub handlowych, a także obrotu nimi na podstawie

odrębnych przepisów;

6) przemieszczania amunicji przez przedsiębiorców oraz przedsiębiorców zagranicznych, w rozumieniu ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.2)).

Art. 4. [Definicje]

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o broni, należy przez to rozumieć broń palną, w tym broń bojową, myśliwską, sportową, alarmową i sygnałową.
2. Ilekroć w ustawie jest mowa o amunicji, należy przez to rozumieć amunicję do broni palnej.
3. W rozumieniu ustawy amunicją są naboje, przeznaczone do strzelania z broni palnej.
4. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwach członkowskich Unii Europejskiej należy przez to rozumieć również państwa trzecie traktowane na równi z nimi na podstawie umowy w sprawie włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen.
5. Ilekroć w ustawie jest mowa o:
  - 1) zgodzie przewozowej należy przez to rozumieć dokument wystawiany przez zbywcę broni palnej w państwie początkowym transakcji na każdorazowe przemieszczenie broni palnej, poświadczony przez właściwe władze tego państwa, zaświadczaający o wiarygodności tego zbywcy oraz o objęciu kontrolą przez to państwo tej transakcji;
  - 2) uprzedniej zgodzie przewozowej należy przez to rozumieć dokument wystawiany przez nabywcę broni palnej w państwie docelowym transakcji na każdorazowe przemieszczenie broni palnej, poświadczony przez właściwe władze tego państwa, zaświadczaający o wiarygodności tego nabywcy oraz o objęciu kontrolą przez to państwo tej transakcji.

Art. 5. [Istotne części broni lub amunicji]

1. Gotowe lub obrobione istotne części broni lub amunicji uważa się za broń lub amunicję.
2. Istotnymi częściami broni palnej są: szkielet broni, baskila, lufa z komorą nabojową,

zamek, komora zamkowa oraz bęben naboju.

3. Istotnymi częściami amunicji są: pociski wypełnione materiałami wybuchowymi, chemicznymi środkami obozwalniającymi lub zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu i materiał miotający w postaci prochu strzelniczego.

Art. 6. [Przeróbki broni]

1. Zabronione jest dokonywanie przeróbek broni zmieniających jej rodzaj, kaliber lub przeznaczenie, a w szczególności przerabianie broni przystosowanej wyłącznie do amunicji wypełnionej chemicznymi środkami obozwalniającymi lub do amunicji ślepej, dostosowujące ją do wystrzelenia pocisku z lufy albo z elementu zastępującego lufę w wyniku działania sprężonych gazów powstających na skutek spalania materiału miotającego.

2. Przeróbki broni, o których mowa w ust. 1, uważa się za wyrób broni.

Art. 7. [Pozbawienie cech użytkowych broni palnej]

1. Broń palna może zostać pozbawiona w sposób trwały cech użytkowych przez uprawnionego przedsiębiorcę.

2. Przez pozbawienie broni palnej w sposób trwały cech użytkowych, zwane dalej „pozbawieniem cech użytkowych”, rozumie się pozbawienie cech użytkowych wszystkich istotnych części broni palnej w taki sposób, by mimo działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, nie była zdolna do wystrzelenia pocisku lub substancji z lufy albo elementu ją zastępującego oraz do wywołania efektu wizualnego lub akustycznego, a przywrócenie broni cech użytkowych bez podjęcia czynności specjalistycznych nie było możliwe.

3. Uprawnionym przedsiębiorcą do pozbawiania cech użytkowych jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania broni, w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.).

4. Broń palną pozbawioną cech użytkowych oznakowuje się w sposób wskazujący, że została ona pozbawiona tych cech.
5. Broń po pozbawieniu cech użytkowych jest uznana za zezłomowaną.

Art. 8. [Definicja broni palnej. Rodzaje broni palnej]

1. W rozumieniu ustawy bronią palną jest każda przenośna broń lufowa, która miota lub jest przeznaczona do miotania jednego lub większej liczby pocisków lub substancji w wyniku działania materiału miotającego.
2. W rozumieniu ustawy bronią palną sygnałową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, jest zdolne do wystrzelenia z lufy o kalibrze nie mniejszym niż 25 mm substancji w postaci ładunku pirotechnicznego celem wywołania efektu wizualnego lub akustycznego.
3. W rozumieniu ustawy bronią palną alarmową jest urządzenie wielokrotnego użycia, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, wywołuje efekt akustyczny, a wystrzelona z lufy lub elementu ją zastępującego substancja razi cel na odległość nie większą niż 1 metrów.

Art. 9. [Wylączenia z definicji broni palnej]

W rozumieniu ustawy nie jest bronią urządzenie pneumatyczne, które w wyniku działania sprężonego gazu jest zdolne do wystrzelenia pocisku z lufy lub elementu ją zastępującego i przez to zdolne do rażenia celu na odległość.

Art. 10. [Europejska Karta Broni]

W rozumieniu ustawy Europejska Karta Broni palnej jest imiennym dokumentem potwierdzającym uprawnienie do posiadania broni palnej, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, umożliwiającym legalne posiadanie i używanie broni palnej w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 11. [Obowiązek informacyjny Komendanta Głównego Policji]

Komendant Główny Policji informuje właściwe władze innych państw członkowskich Unii

Europejskiej o rodzajach broni palnej, której:

- 1) posiadanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia;
- 2) przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania zaświadczenia konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Zasady i warunki wydawania, cofania pozwoleń na broń, rejestracji broni oraz dysponowania bronią i amunicją

Art. 12. [Obowiązek posiadania pozwolenia na broń]

1. Broń palną i amunicję do tej broni, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 16, można posiadać na podstawie pozwolenia na broń wydanego przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta wojewódzkiego Policji, a w przypadku żołnierzy zawodowych – na podstawie pozwolenia wydanego przez właściwego komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej.
2. Broń palna pozbawiona cech użytkowych nie wymaga żadnych pozwoleń.
3. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o właściwych organach Policji, należy przez to rozumieć organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń, o których mowa w ust. 1.
4. Pozwolenie na broń jest wydawane na czas nieokreślony.

5. Pozwolenie na broń na okaziciela, zwane dalej „świadectwem broni”, o którym mowa w art. 34 ust. 1, oraz legitymacja osoby dopuszczonej do posiadania broni, o której mowa w art. 35 ust. 1 i 3, wydawane są jedynie przez właściwego ze względu na miejsce stałego pobytu zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu komendanta wojewódzkiego Policji.

Art. 13. [Warunki wydania pozwolenia na broń]

1. Właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca przedstawi przyczynę posiadania broni.

2. Pozwolenie na broń wydaje się między innymi w celach:

- 1) ochrony osobistej;
- 2) ochrony osób i mienia;
- 3) łowieckich;
- 4) sportowych;
- 5) rekonstrukcji historycznych;
- 6) kolekcjonerskich;
- 7) pamiątkowych;
- 8) szkoleniowych.

3. Za przyczynę, o której mowa w ust. 1, uważa się w szczególności:

- 1) poczucie zagrożenia życia, zdrowia lub mienia – dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, osób i mienia;
- 2) posiadanie uprawnień do wykonywania polowania, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów – dla pozwolenia na broń do celów łowieckich;
- 3) zamiar udziału w zawodach sportowych – dla pozwolenia na broń do celów sportowych;
- 4) zamiar brania udziału w rekonstrukcji historycznych – dla pozwolenia na broń do celów

rekonstrukcji historycznych;

5) zamiar kolekcjonowania broni – dla pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich;

6) udokumentowane nabycie broni w drodze spadku, darowizny lub wyróżnienia – dla pozwolenia na broń do celów pamiątkowych;

7) posiadanie uprawnień, określonych w odrębnych przepisach do prowadzenia szkoleń o charakterze strzeleckim oraz udokumentowane zarejestrowanie działalności gospodarczej w zakresie szkoleń strzeleckich lub udokumentowane członkostwo w stowarzyszeniu o charakterze proobronnym – dla pozwolenia na broń do celów szkoleniowych.

4. Pozwolenie na broń, wydane w celach, o których mowa w ust. 2, uprawnia do posiadania następujących rodzajów broni:

1) do celów ochrony osobistej: broni palnej: bojowej w postaci pistoletów lub rewolwerów centralnego zapłonu i bocznego zapłonu,

2) do celów ochrony osób lub mienia:

a) broni, o której mowa w pkt 1,

b) pistoletów sygnałowych,

c) pistoletów maszynowych,

d) strzelb powtarzalnych,

e) karabinków samoczynnych;

3) do celów łowieckich – broni dopuszczonej do wykonywania polowań na podstawie odrębnych przepisów;

4) do celów sportowych – broni palnej:

a) bocznego zapłonu z lufami gwintowanymi,

b) centralnego zapłonu z lufami gwintowanymi, o kalibrze do 20 mm włącznie,

c) gładkolufowej,

d) przystosowanej do strzelania wyłącznie przy pomocy prochu czarnego (dymnego);

5) do celów szkoleniowych – broni, o której mowa w pkt 1–4;

6) do celów rekonstrukcji historycznych – broni alarmowej albo innej broni palnej, konstrukcyjnie przeznaczonej do strzelania wyłącznie amunicją ślepą, w tym samoczynnej;

7) do celów kolekcjonerskich lub pamiątkowych – broni, o której mowa w pkt 1– 6.

5. Pozwolenie na broń, o którym mowa w ust. 1, nie może być wydane, na broń szczególnie niebezpieczną w postaci:

1) samoczynnej broni palnej, zdolnej do rażenia celów na odległość;

2) broni palnej, której nie można wykryć przy pomocy urządzeń przeznaczonych do kontroli osób i bagażu.

6. Zabronione jest posiadanie amunicji szczególnie niebezpiecznej w postaci:

1) amunicji z pociskami wypełnionymi materiałami wybuchowymi, zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu oraz pocisków do takiej amunicji;

2) amunicji przeciwpancernej;

3) amunicji z pociskami podkalibrowymi, z płaszczem lub elementem wiodącym wykonanym z tworzyw sztucznych, z wyłączeniem amunicji przeznaczonej do strzelania z broni gładkolufowej.

7. W rozumieniu ustawy noszenie broni oznacza każdy sposób przemieszczania załadowanej broni przez osobę posiadającą broń.

Art. 14. [Warunki wydania Europejskiej Karty Broni]

1. Na wniosek osoby posiadającej broń palną zgodnie z wymogami prawa polskiego lub podmiotów, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 5, 6 i 8, osobom wskazanym przez te podmioty oraz posiadającym dopuszczenie do posiadania broni właściwy organ Policji wydaje Europejską Kartę Broni palnej.

2. Europejską Kartę Broni palnej wydaje się na okres do 5 lat.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, ważność Europejskiej karty broni palnej może być przedłużona na kolejny okres.

4. Europejska Karta Broni palnej traci ważność i podlega zwrotowi organowi, który ją wydał, w przypadku cofnięcia pozwolenia na broń lub cofnięcia dopuszczenia do posiadania tego rodzaju broni.

5. W Europejskiej Karcie Broni palnej zamieszcza się informacje o:

1) tożsamości osoby:

a) posiadającej broń palną, w tym: – nazwisko i imię, – datę i miejsce urodzenia, – adres miejsca stałego pobytu,

b) dopuszczonej do posiadania broni, w tym: – nazwisko i imię, – datę i miejsce urodzenia, nazwę, siedzibę i adres podmiotu, o którym mowa w art. 34 ust. 1 4,5 i 7;

2) danych identyfikacyjnych broni palnej wraz ze wskazaniem kategorii broni palnej, określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 8 pkt 1;

3) okresie ważności Europejskiej Karty Broni palnej;

4) celu lub warunkach pozwolenia, o których mowa w art. 13 ust. 2 i 4;

5) utracie lub zbyciu broni palnej;

6) państwach członkowskich Unii Europejskiej, na których terytorium posiadanie broni palnej, określone w Europejskiej karcie broni palnej, jest zakazane albo możliwe na podstawie pozwolenia;

7) wpisach innych państw członkowskich Unii Europejskiej obejmujących w szczególności pozwolenia na wwóz broni na ich terytorium;

8) oświadczeniach, o których mowa w załączniku II lit. f dyrektywy Rady nr 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 256 z 13.09.1991, str. 51; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 3), w brzmieniu nadanym dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2008/51/WE z dnia 21 maja 2008 r. (Dz. Urz. UE L 179 z 08.07.2008, str. 5).

6. Europejska Karta Broni palnej może zawierać także informacje o:

1) przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej oraz zaświadczeniach i zgodach, o których mowa w art. 37, art. 39 ust. 1 i art. 41, jak również wpisy właściwych władz innych państw Unii Europejskiej dotyczące zezwoleń na wwóz na terytorium tych państw lub przewóz przez ich terytorium broni palnej;

2) warunkach przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozu z zagranicy i wywozu za granicę broni palnej.

7. Wpisów do Europejskiej Karty Broni palnej dokonuje właściwy organ Policji, a w wyznaczonym do tego miejscu i zakresie – właściwe władze innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje broni palnej odpowiadające kategoriom broni palnej określonym w przepisach o kontroli nabywania i posiadania broni, wydanych przez właściwy organ międzynarodowy, uwzględniając klasyfikację określoną w tych przepisach;

2) wzór Europejskiej Karty Broni palnej, spełniający wymogi, o których mowa w ust. 5 i 6.

Art. 15. [Odstępstwa od obowiązku przedstawiania dokumentów w celu ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń]

1. Nie wymaga się przedstawiania dokumentów potwierdzających zagrożenie zdrowia życia lub mienia, w celu ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej.

2. Nie wymaga się przedstawiania dokumentów potwierdzających uprawianie sportów strzeleckich, w celu ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych.

3. Nie wymaga się przedstawiania dokumentów potwierdzających udział w rekonstrukcjach historycznych, w celu ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów rekonstrukcji historycznych;

4. Nie wymaga się przedstawiania dokumentów potwierdzających kolekcjonowanie, w celu

ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów kolekcjonerskich.

Art. 16. [Odstępstwa od obowiązku posiadania pozwolenia na broń]

Pozwolenia na broń nie wymaga się w przypadku:

- 1) gromadzenia broni w zbiorach muzealnych na podstawie odrębnych przepisów;
- 2) używania broni w celach sportowych, szkoleniowych lub rekreacyjnych na strzelnicy;
- 3) używania broni palnej sygnałowej i alarmowej do celów wzywania pomocy, ratowniczych, poszukiwawczych oraz do sygnalizacji zawodnikom rozpoczęcia konkurencji sportowej w trakcie zawodów sportowych, jeżeli wymaga ona takiej sygnalizacji;
- 4) dysponowania bronią przez przedsiębiorców dokonujących obrotu bronią i amunicją na podstawie koncesji lub świadczących usługi rusznikarskie na podstawie odrębnych przepisów, o ile jest to związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- 5) dysponowania bronią przekazaną w celu pozbawienia lub potwierdzenia pozbawienia cech użytkowych;
- 6) posiadania broni palnej pozbawionej cech użytkowych;
- 7) posiadania broni palnej, wytworzonej przed 1 stycznia 1900 roku, jej replik, replik jej modeli, kopii tej broni oraz amunicji do niej;
- 8) posiadania broni palnej alarmowej, w tym na amunicję gazową;
- 9) posiadania strzelby jednostrzałowej.

Art. 17. [Decyzja o pozwoleniu na broń]

1. Pozwolenie na broń wydawane jest w drodze decyzji administracyjnej, w której określa się cel, w jakim zostało wydane oraz rodzaj broni.
2. Na wniosek osoby posiadającej pozwolenie na broń wydaje się zaświadczenie uprawniające do nabycia rodzaju egzemplarzy broni zgodnie z pozwoleniem i amunicji do tej broni.
3. Pozwolenie na broń nie ogranicza liczby egzemplarzy broni, którą można kupić na

jego podstawie.

4. Za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 2, pobiera się opłatę skarbową w wysokości określonej w odrębnych przepisach.

Art. 18. [Nabywanie broni lub amunicji na odległość]

1. Dopuszcza się nabywanie broni lub amunicji przy użyciu środków porozumiewania się na odległość.

2. Nabywając broń lub amunicję, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie, w sposób, o którym mowa w ust. 1, przed wydaniem broni lub amunicji nabywca dostarcza zbywcy mającemu miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 17 ust. 2 – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) uprzednią zgodę przewoźową – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a transakcja dotyczy broni palnej lub amunicji;

3) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938 i 939) – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego państwa niż określone w pkt 1 i 2;

4) upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni, innej niż broń palna, zalegalizowane przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub opatrzone poświadczeniem podpisu umieszczonego na dokumencie uprawnień osoby umieszczającej podpis oraz prawdziwości pieczęci lub stempla, którym opatrzony jest dokument (apostille), jeżeli upoważnienie wydane jest przez władze państwa będącego stroną

Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. – w przypadku gdy nabywca posiada miejsce stałego pobytu lub siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zbywca wypełnia zgodę przewoźną i przedkłada ją do poświadczenia organowi, o którym mowa w art. 46 ust. 6.

Art. 19 [Rejestracja broni]

1. Nabywca broni jest obowiązany zarejestrować ją w ciągu 14 dni od dnia nabycia. Obowiązek rejestracji dotyczy broni o której mowa w art. 13. pkt 4.
2. Rejestracji dokonuje się na podstawie dowodu nabycia broni.
3. Rejestracji broni dokonują organy właściwe do wydawania pozwoleń na broń.
4. Zarejestrowanie broni wymagającej pozwolenia potwierdza się w legitymacji posiadacza broni albo w świadectwie broni.

Art. 20. [Nabywanie amunicji]

1. Amunicję można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni, Europejskiej Karty Broni lub świadectwa broni, albo na podstawie świadectwa broni i pisemnego zamówienia podmiotu uprawnionego do nabycia amunicji.
2. Amunicję do broni na którą nie jest wymagane pozwolenie można nabyć jeśli ma się ukończone 18 lat.

Art. 21. [Przesłanki negatywne wydania pozwolenia na broń]

1. Pozwolenia na broń nie wydaje się osobom:
  - 1) niemającym ukończonych 18 lat;
  - 2) nieposiadającym miejsca stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za umyślne przestępstwo przeciw zdrowiu, życiu lub mieniu;

Art. 22. [Badania lekarskie]

Osoby występujące o pozwolenie na broń zobowiązane są przedstawić zaświadczenie od lekarza medycyny potwierdzające, że może dysponować bronią, wydane nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.

Art. 23. [Odmowa wydania pozwolenia na broń]

1. Właściwy organ Policji odmawia wydania pozwolenia na broń osobie, która jest:

- 1) ubezwłasnowolniona całkowicie lub częściowo;
- 2) pozbawiona praw publicznych.

Art. 24.[Cofnięcie pozwolenia na broń]

1. Właściwy organ Policji cofa pozwolenie na broń, jeżeli:

- 1) osoba, której takie pozwolenie wydano należy do osób, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2–3;
- 2) osoba, której takie pozwolenie wydano należy do osób, o których mowa w art. 23.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio do osób dopuszczonych do posiadania broni, o których mowa w art. 35 ust. 1.

3. Osoba, której cofnięto pozwolenie na broń, dopuszczenie do posiadania broni, jest zobowiązana – w terminie 30 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji o cofnięciu pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni – zwrócić dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni i amunicji do właściwego organu Policji.

Art. 25 [Odebranie broni]

1. Osobie posiadającej broń zgodnie z przepisami ustawy Policja, a w przypadku żołnierzy zawodowych Żandarmeria Wojskowa, może za pokwitowaniem odebrać broń i amunicję oraz dokumenty potwierdzające legalność posiadania broni w przypadku okoliczności, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie broni palnej.

2. Broń oraz dokumenty, o których mowa w ust. 1 niezwłocznie przekazuje się do depozytu właściwemu organowi Policji albo Żandarmerii Wojskowej.

3. Uprawnienia i obowiązki, o których mowa w ust. 1, 2, realizuje także Straż Graniczna na obszarze przejścia granicznego i w strefie nadgranicznej.

Art. 26. [Forma decyzji administracyjnej]

Cofnięcie pozwolenia na broń, dopuszczenia do posiadania broni następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 27. [Warunki dopuszczalności zbywania broni i amunicji]

1. Dopuszcza się zbywanie broni i amunicji do tej broni pomiędzy osobami posiadającymi pozwolenie na ten sam rodzaj broni.
2. Zbywający broń obowiązany jest niezwłocznie powiadomić pisemnie o tym fakcie właściwy organ Policji.

Art. 28. [Obowiązek zbycia oraz zdeponowania broni i amunicji]

1. Osoba, która utraciła uprawnienie do posiadania broni jest obowiązana niezwłocznie zbyć broń i amunicję do tej broni.
2. Za wykonanie obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uważa się także pozbawienie broni palnej cech użytkowych.
3. Zbycie broni, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do obrotu bronią lub w sposób, o którym mowa w art. 26.
4. Jeżeli broń nie zostanie zbyta w terminie 30 dni, należy ją złożyć wraz z amunicją do depozytu właściwego organu Policji.
5. Złożenie broni i amunicji do depozytu nie stanowi przeszkody do ich zbycia w trybie, o którym mowa w ust. 3.

Art. 29. [Zasady deponowania broni i amunicji]

1. Koszty związane z deponowaniem broni i amunicji ponosi:

1) Policja lub Żandarmeria Wojskowa – w przypadku przejęcia jej do depozytu, w trybie określonym w art. 24 ust. 1, oraz ust. 3 lub art. 39 ust. 3, oraz przekazania do depozytu przez znalazcę;

2) osoba, która utraciła prawo do jej posiadania, deponująca ją w trybie określonym w art. 28 ust. 4;

3) osoba deponująca, która weszła w jej posiadanie po osobie zmarłej;

4) osoba deponująca ją w trybie, o którym mowa w art. 45 ust.2, art. 46 ust. 11, art. 47 ust. 5 oraz w art. 58.

2. Osoba składająca do depozytu broń, amunicję, z wyjątkiem znalazcy tej broni lub amunicji, w zakresie tej broni może:

1) wyrazić zgodę na jej zniszczenie – do protokołu przyjęcia broni oraz amunicji;

2) złożyć pisemny wniosek o zniszczenie broni oraz amunicji;

3) złożyć pisemne oświadczenie woli o przeniesieniu własności broni oraz amunicji na rzecz Skarbu Państwa.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, opłaty związane z deponowaniem broni i amunicji są pobierane po upływie roku od dnia ich złożenia do depozytu.

Art. 30. [Delegacja ustawowa - szczególne zasady deponowania i niszczenia broni i amunicji]

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczególne zasady deponowania i niszczenia broni i amunicji w depozycie Policji, Żandarmerii Wojskowej lub organu celnego, o którym mowa w art. 39 ust. 3, oraz stawki odpłatności za ich przechowywanie w depozycie, z uwzględnieniem zapewnienia protokolarnego przejęcia broni i amunicji do depozytu, prowadzenia ich ewidencji oraz utrzymywania w odpowiednim stanie technicznym, a także sposobu i trybu postępowania Policji i Żandarmerii Wojskowej lub organu celnego ze zdeponowaną bronią i amunicją, w tym nienadającą się do dalszego użytku, w przypadku wyrażenia zgody lub wniosku o ich zniszczenie lub przeniesienia własności broni lub amunicji na rzecz Skarbu Państwa przez osobę deponującą.

Art. 31. [Obowiązek zawiadomienia o utracie broni]

Posiadacz broni w przypadku jej utraty jest zobowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 48 godzin od chwili stwierdzenia utraty broni, zawiadomić o tym Policję albo Żandarmerię Wojskową.

Art. 32. [Rejestry]

1. Komendant Główny Policji, z zastrzeżeniem ust. 3, prowadzi rejestr zawierający:
  - 1) dane osobowe osób:
    - a) posiadających pozwolenie na broń,
    - b) dopuszczonych do posiadania broni, posiadających legitymację osoby dopuszczonej do posiadania broni,
    - c) ubiegających się o pozwolenie na broń lub dopuszczenie do posiadania broni,
  - 2) dane dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 34 ust. 1;
  - 3) urzędowe informacje i opinie o tych osobach i podmiotach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń;
  - 4) określenie liczby posiadanych przez te osoby lub podmioty egzemplarzy broni oraz jej rodzaju i cech identyfikacyjnych.
2. Dane osobowe, o których mowa w ust. 1 pkt 1, obejmują:
  - 1) imię i nazwisko;
  - 2) imię ojca i imię matki;
  - 3) miejsce i datę urodzenia;
  - 4) adres miejsca stałego pobytu;
  - 5) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL).
3. Dane osobowe żołnierzy zawodowych posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinie o tych osobach sporządzone w związku ze sprawami pozwoleń na broń

oraz liczba posiadanych przez te osoby egzemplarze broni, rodzaj i cechy identyfikacyjne tej broni podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej.

4. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej przekazuje raz w roku, w terminie do 1 marca, Komendantowi Głównemu Policji informację o liczbie pozwoleń na broń wydanych w roku poprzednim, wraz z informacją o liczbie egzemplarzy i rodzajach broni, na które pozwolenia te zostały wydane.

5. Przepisy ust. 2 pkt 5, nie dotyczą obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którym nie został on nadany.

Art. 33. [Użyczenie broni i amunicji]

Broń posiadaną na pozwolenie oraz amunicji do takiej broni można użyczać osobom posiadającym pozwolenie na broń.

Art. 34. [Świadectwo broni]

1. Świadectwo broni może być wydane:

1) przedsiębiorcom i jednostkom organizacyjnym, którzy na podstawie odrębnych przepisów powołali wewnętrzne służby ochrony, jeżeli broń jest niezbędna do wykonywania przez te służby zadań wynikających z planu ochrony;

2) przedsiębiorcom, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, jeżeli broń jest im niezbędna w zakresie i formach określonych w koncesji;

3) stowarzyszeniom obronnym w celu szkolenia i realizacji ćwiczeń strzeleckich;

4) podmiotom prowadzącym strzelnicę;

5) szkołom, organizacjom sportowym i łowieckim, lub innym placówkom oświatowym oraz organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony;

6) podmiotom wykonującym zadania związane z realizacją filmów i innych przedsięwzięć artystycznych;

7) urzędowi, instytucjom, zakładom, przedsiębiorcom i innym podmiotom, których pracownikom broń jest niezbędna do ochrony osobistej w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków pracowniczych związanych ze szczególnym narażeniem na zamach przeciwko życiu lub zdrowiu;

8) podmiotom, którym broń jest niezbędna w celach wzywania pomocy, ratowniczych, poszukiwawczych oraz sygnalizowania rozpoczęcia konkurencji w zawodach sportowych.

2. Świadectwo broni na broń szczególnie niebezpieczną, o której mowa w art. 13 ust. 5 pkt 1, może być wydane wyłącznie podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 3, oraz organizatorom kursów, kształcącym w zawodzie pracownika ochrony.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu świadectwa broni mogą nabywać broń i amunicję na zasadach określonych w art. 17 ust. 2 i art. 20 albo wynajmować broń od Policji lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 35. [Dopuszczenie do posiadania broni]

1. Osoby fizyczne mogą posługiwać się bronią podmiotów, o których mowa w art. 34 ust. 1, przy wykonywaniu zadań wymienionych w tym przepisie, po uzyskaniu dopuszczenia do posiadania broni z zachowaniem zasad określonych w art. 21 ust. 1-3 oraz zatrudnieniu przez te podmioty.

2. Wymóg zatrudnienia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób posiadających licencję zawodnika, trenera lub sędziego strzelectwa sportowego, nadaną przez polski związek sportowy w rozumieniu odrębnych przepisów, ubiegających się o dopuszczenie do posiadania broni podczas uczestnictwa, organizacji lub przeprowadzania strzeleckich zawodów sportowych.

3. Dopuszczenie do posiadania broni następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydawanej przez właściwy organ Policji.

4. Legalność posiadania broni przez osoby, o których mowa w ust. 1, potwierdza się w legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni.

Art 36. [Delegacja ustawowa]

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

legitymacji posiadacza broni, zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni, legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i świadectwa broni. Legitymacje i zaświadczenia powinny zawierać dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację osoby oraz rodzaju broni.

2. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych określą, w drodze rozporządzenia, organy wojskowe właściwe do wydawania pozwoleń na broń podległym im żołnierzom zawodowym i kontroli wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy przez osoby, które uzyskały pozwolenie na broń, oraz do prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 32 ust. 3.

Art. 37. [Przechowywanie oraz noszenie broni i amunicji]

1. Broń i amunicję należy przechowywać w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych.

2. Pistolety i rewolwery należy nosić albo przynosić w sposób skryty, niewidoczny dla postronnych.

3. Każdą inną broń należy przynosić rozładowaną.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i warunki ewidencjonowania broni i amunicji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 i 2.

Rozdział 3

Przewóz przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywóz z zagranicy i wywóz za granicę broni i amunicji oraz zasady posiadania broni i amunicji przez cudzoziemców

Art. 38. [Wymóg uzyskania zaświadczenia]

1. Przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do obywateli państwa członkowskiego Unii

Europejskiej, którzy posiadają Europejską kartę broni palnej.

Art. 39. [Przesyłanie broni i amunicji pocztą]

1. Dopuszcza się przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem operatorów świadczących usługi pocztowe.
2. Przesyłanie broni lub amunicji za pośrednictwem innych podmiotów niż określone w ust. 1 jest zakazane.
3. Organy celne, a także przewożące przesyłki podmioty, inne niż określone w ust. 1, w razie stwierdzenia naruszenia zakazu, o którym mowa w ust. 2, zatrzymują przesyłkę, zawiadamiając o tym najbliższy organ Policji, który niezwłocznie protokolarnie przejmuje broń lub amunicję do depozytu.

Art. 40. [Przywóz broni i amunicji spoza UE]

1. Przywóz broni i amunicji, z państw niebędących państwami członkowskimi Unii Europejskiej, przez obywateli polskich wymaga uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, przekraczając zewnętrzną granicę Unii Europejskiej, zobowiązane są do pisemnego zgłoszenia właściwemu organowi celnemu przywozu broni i amunicji. Organ ten niezwłocznie przekazuje informacje zawarte w zgłoszeniu właściwemu organowi Policji.
3. Jeżeli osoby, o których mowa w ust. 1, nie posiadają pozwoleń na broń, są obowiązane niezwłocznie złożyć przywożoną broń i amunicję do depozytu właściwego organu celnego, a także, w terminie 14 dni od dnia przywozu broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wystąpić do właściwego organu Policji z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń.
4. Koszty związane z deponowaniem broni i amunicji w trybie, o którym mowa w ust. 3, ponosi osoba składająca broń i amunicję do depozytu.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia oraz tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2. Zgłoszenie powinno zawierać dane, które pozwolą na jednoznaczną identyfikację osoby przywożącej broń

i amunicję, a także jednoznaczną identyfikację tej broni i amunicji.

Art. 41. [Uprzednia zgoda przywózowa]

1. Osobom deklarującym zakup broni palnej lub amunicji w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej właściwy terytorialnie komendant wojewódzki Policji, na ich wnioski, poświadczą uprzednią zgodę przewozową.
2. Uprzednia zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:
  - 1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;
  - 2) nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
  - 3) siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;
  - 4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;
  - 5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;
  - 6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji.
3. Organ, o którym mowa w ust. 1, poświadczą uprzednią zgodę przewozową w terminie nie dłuższym niż 5 dni od dnia jej wpływu do tego organu.
4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór uprzedniej zgody przewozowej, z uwzględnieniem danych, o których mowa w ust. 2, w taki sposób, aby zawierała ona elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

Art. 42. [Zgoda na wywóz broni i amunicji za granicę]

1. Wywóz broni i amunicji za granicę przez obywateli polskich wymaga zgody właściwego organu Policji.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku wydania Europejskiej karty broni palnej, uprawniającej do wwozu broni na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 43. [Broń i amunicja należące do członków misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych]

1. Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych mogą posiadać broń i amunicję na podstawie porozumień międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności w celach:

- 1) ochrony osobistej;
- 2) łowieckich;
- 3) sportowych;
- 4) kolekcjonerskich;
- 5) pamiątkowych.

2. Cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, właściwy organ Policji wydaje terminowe pozwolenie na broń na okres pełnienia przez te osoby funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz minister właściwy do spraw zagranicznych określają, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem wymogu przedstawienia dokumentu o charakterze pozwolenia na broń, wydanego cudzoziemcowi przez właściwy organ państwa, którego jest obywatelem.

Art. 44. [Broń i amunicja należące do innych cudzoziemców]

Cudzoziemcy niewymienieni w art. 43 ust. 1 mogą posiadać broń i amunicję, jeżeli są one niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności, z uwzględnieniem przepisu art. 43 ust. 2 i przepisów wydanych na podstawie art. 43 ust. 3.

Art. 45. [Przywóz broni i amunicji z zagranicy i wywóz jej za granicę przez cudzoziemców]

1. Przywóz broni i amunicji z zagranicy oraz jej wywóz za granicę przez cudzoziemców, o których mowa w art. 43 ust. 1 i art. 44, wymagają uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.

2. Jeżeli upłynął termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy organ Policji może wydać cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia nie dłuższy niż 14 dni.

4. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w art. 43 ust. 1 i art. 44, nie spełniają warunków określonych w ust. 1 i 2, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.

Art. 46. [Turystyka łowiecka i sporty strzeleckie cudzoziemców]

1. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom łowieckim, a także amunicję do niej, o ile broń i amunicja mają służyć do polowań organizowanych na podstawie odrębnych przepisów.

2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni lub w celu wzięcia udziału w rekonstrukcji historycznej, a także w przygotowaniach do takich imprez, mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym lub rekonstrukcji historycznej oraz amunicję do tej broni.

3. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą przywozić i wywozić broń sygnałową, jeżeli stanowi ona stałe wyposażenie jednostek pływających i statków powietrznych.

4. Cudzoziemiec będący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i posiadający prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium, może posiadać broń odpowiadającą celom łowieckim lub

sportowym, a także amunicję do niej na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i jej posiadanie nie jest zabronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 4, w terminie 14 dni od chwili wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje o przywozie broni palnej na podstawie Europejskiej karty broni palnej właściwego ze względu na miejsce pobytu komendanta wojewódzkiego Policji.

6. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, odbywa się na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, które zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.

7. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2, będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może nastąpić także bez zachowania warunku określonego w ust. 6, na podstawie Europejskiej karty broni palnej, wydanej przez właściwe władze tych państw, jeżeli broń ta jest wpisana do Europejskiej karty broni palnej i cudzoziemiec jest w stanie uzasadnić powód swojej podróży z bronią.

8. Przywóz i wywóz broni palnej odpowiadającej innym celom niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, lub amunicji przez cudzoziemców będących obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej może nastąpić na podstawie wpisu w Europejskiej karcie broni palnej, dokonanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Wpis w Europejskiej karcie broni palnej zastępuje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3.

9. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 6, uprawnia cudzoziemców do nabycia amunicji do broni określonej w tym zaświadczeniu.

10. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, Europejska karta broni palnej uprawnia jej posiadacza do nabycia lub wywozu amunicji do broni określonej w tej karcie.

11. Jeżeli upłynął termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 6, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

12. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy organ Policji może wydać

cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia nie dłuższy niż 30 dni. Przepis ust. 9 stosuje się odpowiednio.

13. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie spełniają warunków określonych w ust. 1–6 i 11, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.

14. Przepisy ust. 1–13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą.

Art. 47. [Nabywanie broni i amunicji przez cudzoziemców]

1. Cudzoziemcy niebędący obywatelami Unii Europejskiej lub niewymienieni w art. 43 ust. 1 mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję, które zgodnie z przepisami ustawy mogą posiadać osoby fizyczne na podstawie pozwolenia na broń, jeżeli otrzymali:

- 1) zaświadczenie uprawniające do nabycia określonego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji,
- 2) zgodę na wywóz z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni lub amunicji – wydane na ich wniosek przez komendanta wojewódzkiego Policji, właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza się:

- 1) imię i nazwisko, obywatelstwo, adres zamieszkania wnioskodawcy oraz rodzaj i numer jego dokumentu tożsamości;
- 2) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę, siedzibę i adres zbywcy broni lub amunicji;
- 3) adres, pod który broń lub amunicja ma być dostarczona;
- 4) informacje umożliwiające identyfikację broni, w szczególności rodzaj i typ broni, jej markę, kaliber, numer fabryczny;
- 5) wskazanie sposobu wywozu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nabytej broni lub

amunicji oraz wskazanie państw, przez których terytorium broń lub amunicja będzie przewożona;

6) planowaną datę zakupu i wywozu broni lub amunicji z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przybycia z bronią do miejsca przeznaczenia za granicą.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1, dołącza upoważnienie władz swojego państwa do nabycia danego rodzaju oraz liczby egzemplarzy broni lub sztuk amunicji, poświadczone przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zgoda na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest ważna przez 7 dni od chwili ich nabycia.

5. W przypadku niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 4, broń lub amunicję składa się niezwłocznie do depozytu najbliższego komendanta wojewódzkiego Policji, który na podstawie dotychczasowej zgody na wywóz broni lub amunicji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje kolejną zgodę na wywóz broni lub amunicji, z terminem ważności 7 dni.

6. Cudzoziemcy będący obywatelami innych niż Rzeczpospolita Polska państw członkowskich Unii Europejskiej mogą nabywać i wywozić z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broń lub amunicję na podstawie zgody przewozowej, poświadczonej przez właściwego ze względu na miejsce nabycia broni lub amunicji komendanta wojewódzkiego Policji.

7. Zgoda przewozowa powinna zawierać w szczególności:

1) wskazanie państwa początkowego i docelowego transakcji;

2) nazwę lub imię i nazwisko zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;

3) siedzibę i adres lub miejsce zamieszkania i adres zbywcy i nabywcy broni palnej lub amunicji;

4) adres, na który broń palna lub amunicja ma być dostarczona;

5) dane techniczne pozwalające na jednoznaczną identyfikację broni palnej lub amunicji;

6) liczbę egzemplarzy broni palnej lub sztuk amunicji;

7) sposób przewozu broni palnej lub amunicji;

8) datę rozpoczęcia i przewidywaną datę zakończenia przewozu broni palnej lub amunicji;

9) wskazanie uprzedniej zgody przewozowej wydanej przez właściwe władze państwa docelowego transakcji.

8. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgody przewozowej, uwzględniający w szczególności elementy umożliwiające jednoznaczną identyfikację broni palnej i stron transakcji oraz miejsca przeznaczone na dokonywanie wpisów poświadczających legalność transakcji.

9. Jeżeli cudzoziemiec nie spełnia warunków określonych w ustawie, broń lub amunicja podlega zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez cudzoziemca.

10. Właściwy organ celny niezwłocznie zawiadamia komendanta wojewódzkiego Policji, o którym mowa w ust. 1, o fakcie wywozu do państwa trzeciego innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, broni lub amunicji nabytej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

11. Komendant wojewódzki Policji niezwłocznie zawiadamia Komendanta Głównego Policji o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1, oraz przekazuje kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1–3.

12. Komendant Główny Policji niezwłocznie zawiadamia właściwe władze państwa, które wydało cudzoziemcowi upoważnienie, o którym mowa w ust. 3, oraz państwa, przez których terytorium będzie odbywać się przewóz broni lub amunicji, a w przypadku gdy takie władze nie zostały wskazane – konsulów tych państw, o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca i zamiarze jej wywozu.

13. Komendant Główny Policji prowadzi rejestr, który może być prowadzony łącznie z rejestrem, o którym mowa w art. 32 ust. 2, zawierający:

1) dane osobowe cudzoziemców, o których mowa w art. 43 ust. 1, art. 44, art. 46 ust. 1 i 2 i art. 47 ust. 1 i 6, obejmujące:

a) nazwisko i imię,

b) miejsce i datę urodzenia,

c) adres miejsca stałego pobytu,

d) obywatelstwo;

2) informacje urzędowe o terminowych pozwoleniach na broń, zaświadczeniach, zatrzymaniu broni lub amunicji i złożeniu jej do depozytu oraz inne informacje o przewozie przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozie z zagranicy i wywozie za granicę broni palnej lub amunicji przez cudzoziemców, wraz z danymi wymienionymi w ust. 1;

3) rodzaj i numer dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy.

14. Przepisy ust. 1 oraz 9–13 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego pobytu za granicą Rzeczypospolitej Polskiej.

15. Komendant Główny Policji przekazuje właściwym władzom państw członkowskich Unii Europejskiej informacje o nabyciu broni lub amunicji przez cudzoziemca nie później niż w chwili przewozu broni lub amunicji przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej.

16. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania przez Komendanta Głównego Policji właściwym władzom innych państw informacji związanych z nabyciem broni lub amunicji i ich przywozem na terytorium tych państw oraz przewozem broni lub amunicji przez ich terytorium, uwzględniając możliwość uzgadniania przez Komendanta Głównego Policji z właściwymi władzami innych państw warunków organizacyjnych i technicznych przekazywania takich informacji.

Art. 48. [Odmowa poświadczenia zgody przewozowej]

1. Komendant wojewódzki Policji odmawia poświadczenia uprzedniej zgody przewozowej i zgody przewozowej, jeżeli zachodzą okoliczności uzasadniające cofnięcie pozwolenia na broń.

2. Organem odwoławczym od decyzji komendanta wojewódzkiego Policji jest Komendant Główny Policji.

3. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do przemieszczania broni między

obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 5a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, z wyłączeniem art. 35e, art. 35g, art. 35h, art. 35i ust. 2, art. 35j, art. 35l oraz art. 35m.

Art. 49. [Delegacja ustawowa - wzory dokumentów]

Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w art. 38, art. 40 ust. 1, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 6 i 12 oraz art. 47 ust. 1. Zaświadczenia i zgoda powinny zawierać opis przywożonej, przewożonej lub wywożonej broni i amunicji, umożliwiające ich jednoznaczną identyfikację, a także dane, które wraz z dokumentem paszportowym lub innym dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy państwa pozwolą na ustalenie tożsamości ich posiadacza.

Art. 50. [Przemieszczanie amunicji w UE]

Zasady przemieszczania amunicji przez granice wewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw stowarzyszonych, przez przedsiębiorcę oraz przedsiębiorcę zagranicznego, określają przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.

Rozdział 4

Strzelnice

Art. 51. [Używanie broni na strzelnicach]

Broń palna może być używana w celach szkoleniowych i sportowych tylko na strzelnicach.

Art. 52. [Regulamin strzelnicy]

1. Strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy.
2. Szczegółowe zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy określa regulamin

strzelnicy.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, uwzględniając warunki korzystania ze strzelnicy oraz sposób obchodzenia się z bronią i sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy.

Art. 53. [Zatwierdzenie regulaminu strzelnicy]

Zatwierdzenie regulaminu strzelnicy następuje w drodze pisemnej decyzji właściciela nieruchomości.

Art. 54. [Wylączenie stosowania przepisów o strzelnicach]

Przepisów rozdziału nie stosuje się do strzelnic Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz Biura Ochrony Rządu.

Rozdział 5

Przepisy karne

Art. 55. [Konsekwencje niedopełnienia obowiązków]

1. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku rejestracji broni albo obowiązku zdania broni i amunicji do depozytu;
- 2) nie dopełnia obowiązku zawiadomienia Policji o utracie lub zbyciu innej osobie broni i amunicji do tej broni;
- 3) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej broń lub amunicję bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub nie dopełnia obowiązku pisemnego

zgłoszenia przywozu broni lub amunicji przy przekraczaniu granicy;

4) wywozi za granicę, do państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, broń lub amunicję bez zgody właściwego organu Policji lub zaświadczenia zastępującego pozwolenie na broń oraz uprawniającego do wywozu broni;

5) przywozi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo wywozi z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa członkowskiego Unii Europejskiej broń palną lub amunicję, bez zgody przewozowej lub uprzedniej zgody przewozowej;

6) narusza zakaz przesyłania broni lub amunicji za pośrednictwem podmiotów innych niż operatorzy świadczący usługi pocztowe;

7) przechowuje oraz nosi broń i amunicję w sposób umożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych;

8) używa w celach szkoleniowych lub sportowych broni zdolnej do rażenia celów na odległość poza strzelnicami;

9) narusza przepisy regulaminu określającego zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy;

10) nie dopełnił obowiązku zwrotu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, legitymacji posiadacza broni lub Europejskiej karty broni palnej;

- podlega karze aresztu albo grzywny.

2. Kto posiada broń, nie mając przy sobie:

1) legitymacji posiadacza broni lub Europejskiej karty broni palnej albo innego dokumentu upoważniającego do posiadania broni,

2) legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i świadectwa broni,

- podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1–3, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 56. [Pozwolenia na broń wydane przed wejściem w życie ustawy]

Zachowują ważność pozwolenia na broń i legitymacje noszące nazwę „pozwolenie na broń”, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 57. [Postępowanie niezakończony przed wejściem w życie ustawy]

Do niezakończonych decyzją ostateczną postępowań w sprawach pozwoleń na broń stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 58. [Abolicja]

Nie podlega karze, kto bez wymaganego pozwolenia posiada broń lub amunicję i dobrowolnie zawiadomi o tym fakcie Policję oraz złoży broń i amunicję do jej depozytu.

Art. 59. [Przepis derogacyjny]

Traci moc ustawa z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji.

Art. 60. [Wejście w życie ustawy]

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 58, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

ADARMA